ଡାମରା କାଉ

ଡାମରା କାଉରେ ଡାମରା କାଉ,
ଘର ଉପରେ ତୁ ବୋବାଉ ଥାଉ ।
କା, କା, କହି ଡାକୁ ସକାଳେ,
ତୋ ଡାକେ ଉଠନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ ସକଳେ ।
ଅଗଣାରେ ବସି ବୋବାଉ ଥାଉ,
କୁଣିଆ ଆସିବା ସୂଚନା ଦେଉ ।
ଚାଉଳ ମୁଠାଏ ଦେଲେରେ ଥୋଇ,
ଆନନ୍ଦରେ ବସି ଖାଉରେ ତୁହି ।
ପରିବେଶକୁ ତୁ ଦେଉ ସୁରକ୍ଷା,
ତେଣୁ ହୁଏ ଆମ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ।
କିଏ ସେ ରାଗିବ କାହିଁକି ଆଉ,
ସର୍ଭିଙ୍କର ଶୁଭ ମନାସୁ ଥାଉ ।

ଲତାଞ୍ଜଳି ନାୟକ
ନବମ ଶ୍ରେଣୀ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ନିଜ ଦୋଷ ମାନିଲେ

ସହରଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଗାଁଟିଏ । ସେହି ଗାଁର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ରହୁଥିଲେ । କୌଣସି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଲେ ଗାଁ ପଞ୍ଚାୟତରେ ତାହା ସମାଧାନ ହୁଏ । ସେହି ଗାଁରେ ଜଣେ ସାହୁକାର ଥିଲେ ଏବଂ ତା' ସହିତ ସେ ଲଡ୍ଡୁ, ରସଗୋଲା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମିଠା ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ । ସେ ଲଡ୍ଡୁ, ନିଜେ ତିଆରି ନ କରି ଗାଁରେ ଥିବା ସାଧୁ ପାତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଆଣି ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ । ସାଧୁ ପାତ୍ରଙ୍କ ନାମ ଯେମିତି ଗୁଣ ବି ସେମିତି । ଦିନେ ସାହୁକାର କ'ଣ ଭାବିଲେ କେଜାଣି ସାଧୁପାତ୍ର ଠାରୁ ଆଣିଥିବା ଲଡ୍ଡୁ ଓଜନ କରି ଦେଖିଲେ ତାହା ଦଶ କେଜି ବଦଳରେ ନଅ କେଜି ହେଉଛି । ସେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ସାଧୁଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ଭର୍ତ୍ସନା କଲେ । କଥାଟି ଗାଁ ପଞ୍ଚାୟତରେ ପଡ଼ିଲା । ସାଧୁଙ୍କର ସାଧୁତା ଗାଁ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସତ କହିବା ପାଇଁ ମୁଖିଆ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ସାଧୁ ପାତ୍ର କହିଲେ ଆଜ୍ଞା, ମୋର କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ । ମୁଁ ଦଶ କେଜି ଲଡ୍ଡୁ ଦେଇଛି । ମୁଁ କୌଣସି ବେଇମାନି କରିନାହିଁ । ଗାଁ ମୁଖିଆ କହିଲେ ତେବେ ତୁମେ ନିଜର ନିକିତି ଆଣ । ସାଧୁ ପାତ୍ର ତାହା କଲେ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବଟକରା ନଥିଲା । ମୁଖିଆ ଏହା ଦେଖି ପଚାରିଲେ ତା'ହେଲେ ତୁମେ ଓଜନ କିପରି କରୁଥିଲ ? ସାଧୁ କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଲଡ୍ଡୁ ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଦଶ କେଜି ବେସନ ସାହୁକାରଙ୍କ ତେଜରାତି ଦୋକାନରୁ ଆଣେ ତାକୁ ନିକିତିରେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ରଖେ ଓ ଅନ୍ୟ ପଟେ ଲଡ୍ଡୁ ରଖେ ଏବଂ ସେହି ଲଡ୍ଡୁ ସାହୁକାରଙ୍କୁ ଦିଏ । ଏଥିରେ ମୋର କୌଣସି ଭୁଲ ନାହିଁ କି ମୁଁ କୌଣସି ବେଇମାନି କରି ନାହିଁ ।

ଏତିକି ଶୁଣି ସାହୁକାର ସଭା ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜ ଭୁଲ୍ ମାନିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଦଶ କେଜି ବେସନ ଜାଗାରେ ନଅ କେଜି ବେସନ ଦେଇଥିଲି । ମୁଁ ମୋ ଅପରାଧ ମାନୁଛି । ସାହୁକାରଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଚକିତ ହେଲେ ।

କୁମାରୀ ଶ୍ରାବଣୀ ମାଝୀ
ନବମ ଶ୍ରେଣୀ
ଶରତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ବନ୍ଦନା

ଚରଣ ତୁମରି ସରଗୁ ବଳି
କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ,
ଆଉ କିଛି ପୂଣ୍ୟ ଦିଅ ବା ନ ଦିଅ
ଶୀର ମୋର ତୁମ ଆଶିଷ ପାଉ ।

ତୁମେ ସତ୍ୟ ଶିବ ଚିର ସୁନ୍ଦର
ତିନି ଭୁବନର ଭବ ସାଗର,
ମୁଁ ତୁମର ଅଟେ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ
ମନରେ ଏତିକି ବିଶ୍ୱାସ ଥାଉ ।

ଜଗତକୁ ଦେଇ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ
ତୁମ ପ୍ରେମ ଜ୍ଞାନ ମଣି କାଞ୍ଚନ
ମୂଢ଼ଜନଠାରୁ ଆହୁରି ମୂଢ଼ ମୁଁ
ମୋ ଠାରେ ଟିକିଏ କରୁଣା ହେଉ ।

ବୁଣି ଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ
ଶୁଖିଲା ଭୂଇଁରେ କମଳ ଫୁଟେ
ସେଇ କରୁଣା ତ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ
ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟାଏ କଣିକା ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହାକୁଡ଼
ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ
ଶରତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଗୋଲ୍-ଗୋଲ୍ ସବୁଗୋଲ୍

ଆଇଙ୍କର ଚୁଡ଼ି ଗୋଲ,
ଅଜାଙ୍କ ପଗଡ଼ି ଗୋଲ,
ମାଈଁ କହନ୍ତି ପିଠା ଗୋଲ,
ମାମୁ କହନ୍ତି ଗାଡ଼ିଚକ ଗୋଲ,
ମୁଁ କହେ ଗୋଲ୍ ଗୋଲ୍ ସବୁଗୋଲ୍ ।

ମଣ୍ଡାପିଠା ଗୋଲ୍ ଗୋଲ୍
ମା କହନ୍ତି ରୁଟି ଗୋଲ୍
ବାପା କହନ୍ତି ପୃଥିବୀ ଗୋଲ୍
ମୁଁ କହେ ଗୋଲ୍ ଗୋଲ୍ ସବୁ ଗୋଲ୍ ।

ଭାଇ କହେ ପେଣ୍ଡୁ ଗୋଲ୍,
ସାନ ଭଉଣୀ କହେ ଲଡୁ ଗୋଲ୍,
ସାନ ଭାଇ କହେ କାଚ ଗୋଲି ଗୋଲ୍,
ସାଙ୍ଗମାନେ କହନ୍ତି ରୋସଗୋଲା ଗୋଲ୍,
ମୁଁ କହେ, ଗୋଲ୍ ଗୋଲ୍, ସବୁ ଗୋଲ୍ ।

ଶ୍ରୀ ନିର୍ମଳ ବିକାଶ ପାତ୍ର
ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ
ଶରତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଶୀତ ଆସିଗଲା

ଶୀତ ମାଉସୀ ଆସିଲା ଧାଇଁ, ବରଷା ଗଲା ଚ୍ଛଲି,

ବଗିଚ୍ଛରେ ପରା ଫୁଟିଲାଣି ଫୁଲ ହଳଦୀ ଆଉ ନାଲି ।

ଚଷା ଭାଇର ମନ ଆନନ୍ଦ, ଦେଖି ପାଚିଲା ଧାନ

ଶୀତ କାକର ନମାନେ ସିଏ କାମରେ ଥାଏ ମନ ।

ଏହି ଋତୁରେ ପିଲାଏ ପରା, କରନ୍ତି ବଣଭୋଜି,

ଆମ୍ବତୋଟାରେ ସାଥୀ ମେଳରେ ଯାଆନ୍ତି ସବୁ ମଜ୍ଜି ।

ଏହି ଦିନରେ ନାନାଜାତିର ପନିପରିବା ଫଳେ,

ଶିମ୍ବ, ମଟର, ମୂଳା ସାଂଗକୁ କୋବି ଯେ କେତେ ମିଳେ ।

ଶୀତ ଋତୁରେ କେତେ ନା କେତେ ପରବ ସବୁ ଆସେ,

ସବୁରି ଘରେ ମଣ୍ଡା, ଆରିସା, ଖିରି, କାକରା ବାସେ ।

ଏହି ଋତୁରେ ଗାଁ ଗାଁରେ ହୁଅଇ କେତେ ଯାତ

ସବୁରି ମନ ନାଚି ଉଠଇ, ଦେଖି ସୁନାର କ୍ଷେତ ।

ଶ୍ରୀ ସଂପଦ ଦାସ
ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ
ଶରତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

୨୦୧୨

ପାଗଳ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆସି
କହିଦେଲା ଲୋକଙ୍କୁ,
ପୃଥିବୀ ଆମର ଧ୍ୱଂସ ହୋଇବ
ଦି' ହଜାର ବାରବର୍ଷକୁ...।
ଏବେଠୁ ସଚେତନ ହୁଅରେ
ଜମିବାଡ଼ିକୁ ବିକ,
ପେଟ ଫଟାଣିଆ ଖାନା ଖାଇ
ଡିଆଁ ମାରିକି ନାଚ ।
ଲୋକ ସକଳ ଭାବି ବସନ୍ତି
କ'ଣ କହିବା କିସ,
ଭଗବାନ କ'ଣ ରାଗିଗଲେ କି
କରିଲେ ଉପହାସ... ।
ଆମେ ମଣିଷ ବଡ଼ ଉଦ୍ଦଣ୍ଡ
କାଟି ଚାଲିଛୁ ଗଛ,
ସେଇଥିପାଇଁ ପୃଥିବୀ ଆମ
ହେବରେ ଏବେ ଧ୍ୱଂସ ।
ଏଥିରେ କେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଶକତି
କାମ କରଇ ନାହିଁ,
ଆମେ ଚାହିଁଲେ ସିଧା ଏହାକୁ
ଟାଳି ପାରିବା ଭାଇ ।
ତା'ହେଲେ ଆସ ସମସ୍ତ ଲୋକେ
ଶପଥ ଆଜି ନିଅ,
ଗଛ ନ କାଟି ଗଛ ଲଗାଇ
ନ ମରି ଏବେ ଜୀଅଁ ।

ଶ୍ରୀହରି କିସ୍କୁ
ନବମ ଶ୍ରେଣୀ
ଶରତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶରତ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

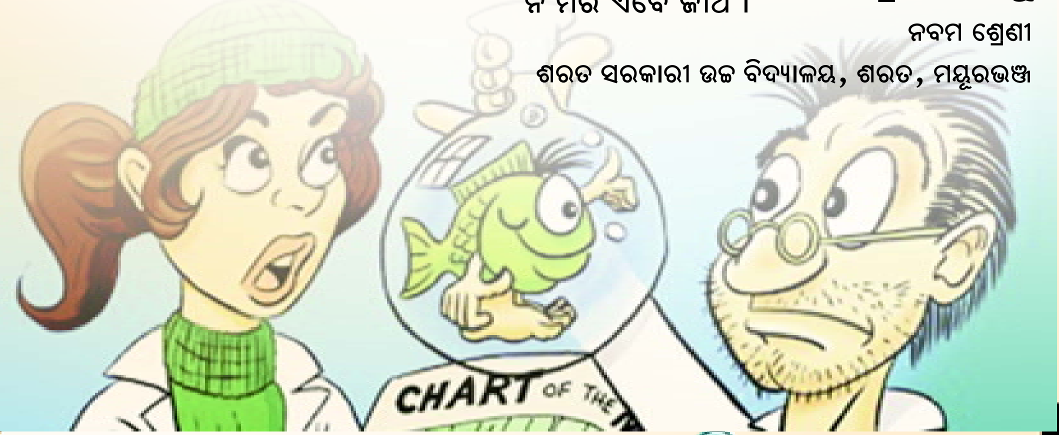

ବିଷୟ ସମ୍ବଳିତ ଲିଖନ

(ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଲେଖିବାର ପ୍ରୟାସ : ବିଷୟ - ଅଦିନ ବରଷା)

ଅଦିନ ବରଷା

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ଏ ପରିବେଶ । ଏହି ପରିବେଶରେ ସନ୍ତୁଳିତ ଭାବରେ ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ, ଗଛ, ଲତା, ନଦୀ, ନାଳ ଓ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ଏଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମୟ ପରେ ପ୍ରାୟ ଅଢ଼େଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କାହିଁ କେତେ ଯୁଗ ପରେ ସେ ଲେଖାପଢ଼ା ଶିଖିଛି । ପୂର୍ବେ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା ଏ ପୃଥିବୀ । ଏହି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ୬ ପ୍ରକାରର ଋତୁ ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ଷାଋତୁକୁ ଋତୁରାଣୀ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବକାଳରେ ବର୍ଷା ଋତୁରେ ହିଁ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ଓ ଶୀତ ଋତୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେତେକ ଋତୁରେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ପୂର୍ବେ ତାପମାତ୍ରା ଓ ବୃଷ୍ଟିପାତ ଠିକ୍ ସମୟରେ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବର୍ଷା ହେଉନାହିଁ । ତାର କାରଣ ହେଉଛି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି । ଏବେ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ବଦଳରେ ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ କରାଯାଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ତାପମାତ୍ରା ତଥା ବୃଷ୍ଟିପାତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି । ଏହିହେତୁ ଅଦିନ ବର୍ଷା ହେଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ତଥା କୃଷକମାନଙ୍କର ବହୁ କ୍ଷତି ସାଧନ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ି ବହୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପଶୁପକ୍ଷୀ କଷ୍ଟ ପାଇବା ସହ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ତଥା ସହରାଞ୍ଚଳରେ ବହୁ କ୍ଷତି ଘଟିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପୁରୀ ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମୁଦ୍ର ମାଡି ଆସୁଛି । ରାଜ୍ୟର ତଥା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ତାପମାତ୍ରା ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଅଦିନ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅଦିନ ବର୍ଷା ହେବାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦାୟୀ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ସଚେତନ ଓ ଦୟାଶୀଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ❑❑❑

ମାନସ କୁମାର ହେମ୍ବ୍ରମ
ନବମ ଶ୍ରେଣୀ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଚଣ୍ଡିଖୋଲ

ଅଦିନ ବରଷା

ଅନେକ ଦିନ ତଳର ଘଟଣା । ଗୋଟିଏ ଗାଆଁରେ ଗୋପାଳ ନାମରେ ଜଣେ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା । ତାଙ୍କର ପରିବାରଟି ଥିଲା ବହୁତ ବଡ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ପରିବାରରେ ବହୁତ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଦିନେ ସମସ୍ତେ ବିଚାର କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ବଣଭୋଜି କରିବାକୁ ଯିବାପାଇଁ । ଦିନ, ତାରିଖ, ସ୍ଥାନ, ସବୁ ଠିକ୍ କରାଗଲା । ଭୋଜିର ସମସ୍ତ ଆୟୋଜନ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଲା । ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ବଣଭୋଜି ପାଇଁ ଗଲେ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ଭୋଜି ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଦୃଶ୍ୟଟି ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଖୁସି ଗପ ହେଲେ ଏବ ନାଚଗୀତରେ ମଜ୍ଜିରହି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ବଣଭୋଜି ସାରି ଘରକୁ ଫେରୁଥାନ୍ତି । ଅଧବାଟରେ ହଠାତ୍ ଜୋରରେ ପବନ ବହିଲା ଏବଂ ବହୁତ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଅଦିନିଆ ବର୍ଷା ହେଲା । ତାହା ବର୍ଷାଋତୁ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସାଙ୍ଗରେ ଛତା ମଧ୍ୟ ନେଇ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ଭାବି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦେଖିଲେ କିଛି ଦୂରରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଘର ରହିଛି । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେହି ବସ୍ତିକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଲେ । ଜଣେ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷା ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଲେ । ସେହିଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ । ଅଦିନ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ । ❑❑❑

କାମିନୀ ନାଏକ
ନବମ ଶ୍ରେଣୀ
ସରକାରୀ ବାଳିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାସିମାଳ

ଅଦିନ ବରଷା

କୋରାପୁଟ ଏକ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତରେ ପରିବେଷ୍ଟିତ ଅଞ୍ଚଳ । ସେଠାରେ ଗ୍ରରିଆଡ଼ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେଠାକାର ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳସେଚନର ସୁବିଧା ନ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ବର୍ଷାକୁ ଅନାଇ ରହିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ଦେଲାଣି ଯେ ବର୍ଷା ଠିକ୍ ସମୟରେ ହେଉନାହିଁ । ବର୍ଷା ଦିନରେ ବର୍ଷା ହେଉନି, ଶୀତ ଦିନରେ ଶୀତ ହେଉନି ଓ ଖରା ଦିନରେ ଖରା ହେଉନି । କାହିଁକି କେଜାଣି ପାଗଟା ଜମା ଭଲ ରହୁନି । ବର୍ଷା ଦିନରେ ବର୍ଷା ନ ହୋଇ ଅଦିନରେ ହେବାରେ ଲାଗିଲାଣି । ଏହିପରି ଅଦିନରେ ବର୍ଷା ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଋତୁରେ ଯାହା ହେବା କଥା ତାହା ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ବର୍ଷା ଦିନରେ ବର୍ଷା ନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ସବୁ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଗଲାଣି । ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଉ ସୁନାର ଫସଲ ହେଉ ନାହିଁ । ନଦୀ, ନାଳ, ସବୁ ପାଣି ପାଇ ନ ପାରି କ୍ରମେ ଲୋପ ପାଇବାରେ ଲାଗିଲେଣି । ଅଦିନରେ ବର୍ଷା ହେବା ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶ ସନ୍ତୁଳନ ରହି ପାରୁ ନାହିଁ । ଅଦିନ ବର୍ଷା ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନେ ବର୍ଷାଦିନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଛତା ନେଇ ନଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ହଠାତ୍ ବର୍ଷା ହେଲେ ସେମାନେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଏହି ଅଦିନ ବର୍ଷା ହେବାର କାରଣ ହେଲା ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ । ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଗଛ ବା ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଦିନରେ ବର୍ଷା ହେଉଛି ।

କଥାରେ ଅଛି "ଜଳ ବିହୁନେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ" ।

ତେଣୁ ଆମେ ଗଛ ଲଗାଇ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଦିନ ବର୍ଷାକୁ ରୋକିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ☐☐☐

ରବି କ୍ରିଶାମେ୍
ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାସୁଣୀପୁଟ, କୋରାପୁଟ

ଅଦିନ ବରଷା

ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ମୁଖ୍ୟ ନଦୀ କୋଲାବ ନଦୀ । ଏହା କୋରାପୁଟ ସହରର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ମଧ ଦେଇ ଗତି କରିଛି । ମୌସୁମୀ ବର୍ଷା ହେଉ କିମ୍ବା ଅଦିନ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଏହି ନଦୀରେ ସବୁ ସମୟରେ ପାଣି ଭରି ହୋଇ ରହେ । ବର୍ଷା ସମୟରେ ନଦୀ ଜଳ ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡ଼େ । ସେହି କୋଲାବ ନଦୀରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ଏକ ବୃହତ ଡ୍ୟାମ୍ । ସେଇଥିରୁ ଜଳସେଚନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଉଛି । ଏହି କୋଲାବର ଜଳ ସେଚନରେ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ହୋଇ ଭରି ଉଠିଛି ।

ଏକ ବର୍ଷ ଶୀତ ଋତୁ ସମୟରେ ସେହି ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗି ରହିଲା ଅଦିନ ବର୍ଷା । ଅନେକ ଦିନ ବର୍ଷା ଲାଗି ରହିଲା ଓ ବର୍ଷା କମିବାର ନାମ ମଧ ନେଲା ନାହିଁ । ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ବିଚଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସବୁଯାକ ଶସ୍ୟ ଜଳରେ ବୁଡି ଗଲା । ଅତ୍ୟଧିକ ବର୍ଷା ହେତୁରୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷା ଜଳରେ ବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଅତ୍ୟଧିକ ବର୍ଷା ହେତୁ କୋଲାବ ଡ୍ୟାମ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡିଲା । ଅଧିକ ଜଳ ଫଳରେ ଡ୍ୟାମ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟକୁ ଜଳ ପ୍ରବେଶ କରି ଆସିଲା । ବାକି ରହିଥିବା ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଚାଷ ଜମି ସେ ସବୁ ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ଖରାପ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କୋଲାବ ଡ୍ୟାମର ପାର୍ଶ୍ୱର ରହିଥିବା ଏକ ଗ୍ରାମ ନାମ ହେଉଛି ଅରବିନ୍ଦ ନଗର । ଏହି ଗ୍ରାମଟି ତାହାର ପାଖରେ ରହିଥିବା ହେତୁ ଜଳ ଗ୍ରାମ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବିକଳରେ ପାହାଡ଼କୁ ଧାଇଁଲେ । ସେହି ଗ୍ରାମରେ ରହିଥିଲେ ଏକ ଦୁଃଖୀ ପରିବାର । ସେମାନେ ସବୁ ଗ୍ରାମରେ ବୁଲି ବୁଲି ଭିକ୍ଷା ମାଗୁ ଥିଲେ । ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମାତ୍ର ପନ୍ଥା ରହିଥିଲା ତାହା । ସେହି ପରିବାରର ମୁଖିଆ ଥିଲେ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର । ସେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପିଲା ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଭିକ ମାଗି ଚଳିଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ପାଇଁ ଥିଲା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଟୀର । କିନ୍ତୁ ସନ୍ତାପର ବିଷୟ, ସେହି କୁଟୀରଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ଦୁଃଖରେ ସହିତ ସେମାନେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ଲଲିଲେ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ । ସେମାନଙ୍କର ପିନ୍ଧିବା ନିମନ୍ତେ ବସ୍ତ୍ର ନାହିଁ ରହିବା ପାଇଁ ଘର ନାହିଁ । ପୁଣି ଶୀତ ଋତୁ ସମୟରେ ଯେହେତୁ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଥଣ୍ଡା ସେମାନେ ବିକଳରେ କିଛି ଦିନ ଅତିବାହିତ କଲେ । ଶେଷରେ ସେମାନେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହିତ ସହରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଗଲେ । ସେଠାକାର ଅଧିକାରୀ ସେହି ଗ୍ରାମର ଦୁଃଖ ବୁଝି ପାରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜି ହୋଇ କିଛି ବସ୍ତ୍ର, ଖାଦ୍ୟ ଓ କୁଟୀର ନିମନ୍ତେ କିଛି ପଇସା ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ଫେରି ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେମାନଙ୍କର କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ▢▢▢

ପ୍ରକାଶ ଚେଟ୍ଟି
ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୁନାବେଡ଼ା, କୋରାପୁଟ